

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка

Факультет культури і мистецтв
Кафедра філософії мистецтв

***РЕГІОНАЛЬНИЙ
СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ:
СУЧАСНІ ВИКЛИКИ І
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ***

Збірник статей учасників
Другої всеукраїнської наукової конференції
студентів та аспірантів
26 листопада 2020 р.

Львів – 2021

УДК 379.8

Р 31

Рецензенти:

Тімченко О. – професор кафедри історії і філософії юридичного факультету Львівського торговельно-економічного університету

Смолінська С. – доцент кафедри фінансового менеджменту факультету управління фінансами та бізнесу Львівського національного університету імені Івана Франка

Упорядники: Людмила Белінська, Лілія Сирота.

Р 31	Регіональний соціокультурний менеджмент: сучасні виклики та тенденції розвитку: зб. статей [Текст] / МОН України, Львівський національний університет імені Івана Франка; упоряд.: Л. Белінська, Л. Сирота; редкол.: Л. Белінська та ін. Львів: Растр-7, 2021. 216 с.
-------------	--

Збірник об'єднує статті учасників Другої всеукраїнської наукової конференції студентів та аспірантів «Регіональний соціокультурний менеджмент: сучасні виклики та тенденції розвитку» (26 листопада 2020 р.). Уміщені у збірнику наукові праці висвітлюють сучасне бачення правових, економічних, мистецьких, комунікаційних та організаційних проблем у соціокультурній діяльності.

Редакційна колегія:

Белінська Л.	доцент, в. о. завідувача кафедри філософії мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка
Козаренко О.	професор кафедри філософії мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка
Гнаткович О.	професор кафедри філософії мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка
Максимчук М.	професор кафедри філософії мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка
Нікітенко К.	професор, завідувач кафедри менеджменту мистецтва Львівської національної академії мистецтв
Виткалов С.	професор кафедри культурології та музеєзнавства Рівненського державного гуманітарного університету
Сирота Л.	доцент кафедри філософії мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка
Данилиха Н.	доцент кафедри філософії мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка
Шевчук А.	старший викладач кафедри філософії мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка (секретар)

Відповідальність за підбір і виклад фактів та ілюстрацій у статтях несуть автори

© Львівський національний університет імені Івана Франка
Факультет культури і мистецтв

З М І С Т

Розділ I. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ І КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КОНТЕКСТІ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Кулик Вікторія

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ СОЦІАЛЬНОГО
ПРОГРАМУВАННЯ У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ.....7

Анастасія Ковбасюк

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ОСНОВНИЙ ІНСТРУМЕНТ
РОБОТИ СУЧАСНОГО PR-МЕНЕДЖЕРА12

Хміль Ростислав

СУЧАСНЕ УКРАЇНСЬКЕ КІНО НА
МІЖНАРОДНИХ КІНОФЕСТИВАЛЯХ 19

Євтушенко Артем

РЕКЛАМНА ТВОРЧІСТЬ ЯК ЯВИЩЕ КУЛЬТУРИ.....23

Жолна Денис

ЕТИКА В РЕКЛАМНІЙ ТВОРЧОСТІ27

Кузьмів Христина

ОСНОВНІ ЗАСОБИ ІНТЕРНЕТ-РЕКЛАМИ.....32

Мамонова Юлія

ТЕЛЕРЕКЛАМА І КУЛЬТУРА ВІЛЬНОГО ЧАСУ.....36

Щирба Анастасія

ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ
У ЗБЕРЕЖЕННІ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ.....42

Розділ II. РЕГІОНАЛЬНІ СОЦІОКУЛЬТУРНІ ІНІЦІАТИВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО МАСШТАБУ

Младенова Тетяна

НАУКОВО-ТВОРЧИЙ ПРОЕКТ
«КРИМСЬКА МУЗИЧНА КУЛЬТУРА»
В EVENT-МЕНЕДЖМЕНТІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ.....47

Вовкун Мар'яна

ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕННЯ
КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ52

Надільна Оксана

ЖІНОЧЕ ЛІДЕРСТВО В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ..... 56

Гірняк Надія

СОЦІАЛЬНІ ЛІФТИ: ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ62

Швець Анастасія

КУЛЬТУРНЕ ВОЛОНТЕРСТВО:
СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 66

Ярмола Христина

Анімаційна діяльність в готельному господарстві..... 71

Стариш Ірина

НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ РОЗВИТОК
БОЛГАРСЬКОЇ МЕНШИНИ В УКРАЇНІ (2015–2019)79

Піта Василь

ВСЕСВІТНІ БОЙКІВСЬКІ ФЕСТИНИ
ТА ЇХ РОЛЬ У РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ84

Усик Олена

ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ВИМІР
ТРАДИЦІЙНОГО НАРОДНОГО ВБРАННЯ ВОЛИНІ..... 89

Розділ III. ЛОКАЛЬНІ СОЦІОКУЛЬТУРНІ ПРОЕКТИ ЯК ОСНОВА ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Сєдова Олена

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЖІНОЧНОСТІ В КОНКУРСІ КРАСИ
І РОЗВИТОК БРЕНДУ МІСТА 95

Підгорна Ірина

ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧИЙ ТУРИЗМ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ:
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ (2000–2015) 99

Піскунова Богдана

СОЦІОКУЛЬТУРНІ ПРОЕКТИ ХЕРСОНУ:

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ	105
<i>Побережнюк Тетяна</i>	
ЗАНЕДБАНІ КУЛЬТУРНІ ПАМ'ЯТКИ ВІННИЧИНИ ЯК НЕРЕАЛІЗОВАНІ СОЦІОКУЛЬТУРНІ ПРОЕКТИ	110
<i>Антоненко Ярослав</i>	
ПРИЛУЦЬКИЙ МІСЬКИЙ БУДИНОК КУЛЬТУРИ ЯК ЦЕНТР МИСТЕЦЬКОЇ АКТИВНОСТІ.....	116
<i>Золон Данило</i>	
ДИТЯЧА ФІЛАРМОНІЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОЕКТ.....	121
<i>Бобонич Марія</i>	
ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДІ У БУДИНКАХ ДИТЯЧОЇ І ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ.....	126
<i>Ткач Євгенія</i>	
ОРГАНІЗАЦІЯ ДОЗВІЛЯ РІЗНИХ ВІКОВИХ ГРУП НАСЕЛЕННЯ (З ДОСВІДУ РОБОТИ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ СЕЛА НАДІІВА ДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ).....	133
 Розділ IV. МЕНЕДЖМЕНТ У СФЕРІ МИСТЕЦТВА	
<i>Чехіра Лілія</i>	
ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ СУЧАСНИХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРОЕКТІВ	138
<i>Федецька Андріана</i>	
ТЕАТРАЛЬНІ ФЕСТИВАЛІ ЛЬВОВА ЯК ФОРМА КУЛЬТУРНОЇ СПІВПРАЦІ.....	143
<i>Веретильна Карина</i>	
ПЕРСПЕКТИ РОЗВИТКУ ГАЛЕРЕЇ «ГАНГРЕНА» В МЕТАМОДЕРНОМУ ПРОСТОРИ ЛЬВОВА.....	149
<i>Янцо Віталія</i>	
МІСІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ В СФЕРІ КУЛЬТУРИ (НА ПРИКЛАДІ ПЕРШОГО В УКРАЇНІ	

ІНКЛЮЗИВНОГО АТЕЛЬЄ «LADY DI ATELIER»).....	154
<i>Новак-Шульга Ольга</i>	
ВПЛИВ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В СФЕРІ КУЛЬТУРИ НА РОЗВИТОК ГЛИНЯНСЬКОЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	159
<i>Падагуц Олександра</i>	
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІВЕНТ-МЕНЕДЖМЕНТУ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ	166
 Розділ V. ЛЬВІВЩИНА НА РИНКУ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПОСЛУГ	
<i>Олійник Ярина</i>	
ІНДУСТРІЯ РОЗВАГ: ЛЬВІВСЬКИЙ ДОСВІД.....	170
<i>Сало Філомена</i>	
ДИТЯЧІ РОЗВАЖАЛЬНІ ЗОНИ В УКРАЇНІ: СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ.....	177
<i>Гачек Марія</i>	
BOOK FORUM LVIV ЯК ВІРТУАЛЬНИЙ ПРОЕКТ	184
<i>Петрук Ніна</i>	
ВПЛИВ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИХ ПАМ'ЯТОК НА РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ ЛЬВОВА	190
<i>Паньків Софія</i>	
ПАМ'ЯТКИ КУЛЬТУРИ ЯК ОБ'ЄКТИ ТУРИСТИЧНОГО ПОКАЗУ (НА ПРИКЛАДІ ЛЬВІВСЬКИХ ПІДЗЕМЕЛЬ).....	194
<i>Співак Христина</i>	
«ШЛЯХАМИ БРАВОГО ВОЯКА ШВЕЙКА – НОВИЙ ТУРИСТИЧНИЙ МАРШРУТ ЛЬВІВЩИНИ	199
<i>Мартиняк Юрій</i>	
МІСТИЧНІ ЛЕГЕНДИ СТАРОГО ЛЬВОВА ЯК СКЛАДОВА ІМІДЖУ МІСТА	203
<i>Оліщук Діана</i>	
ЗООЛОГІЧНИЙ МУЗЕЙ ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА ЯК СОЦІАЛЬНА ІНСТИТУЦІЯ.....	208

Розділ I

Сучасні інформаційні і комп'ютерні технології в контексті регіонального розвитку

УДК 316.3:007

Кулик Вікторія

*Львівський національний університет імені Івана Франка
факультет культури і мистецтв*

магістрантка

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ СОЦІАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ

У роботі на основі визначення основних методів соціальної інженерії та соціального програмування і за прикладами їх використання в різних галузях людської діяльності висвітлено питання застосування прийомів соціального програмування в соціокультурній сфері. На основі вивчення матеріалу про сучасний стан соціального програмування та сфери його використання було сформульовано основний прогноз щодо його найближчого майбутнього, а саме – популяризацію за рахунок вигідності та статичності методів соціального програмування.

Ключові слова: соціальна інженерія; соціальне програмування; нейролінгвістичне програмування.

In the work on basis of the analysis of the basic methods of social engineering and social programming and on examples of their use in various spheres of human activities the problem of application of receptions of social programming in sociocultural sphere is covered. Based on the study of the current state of social programming and the scope of its use, the main forecast for its near future was made, namely – the perspective of the benefits of social programming methods.

Key words: social engineering, social programming, neurolinguistic programming, method, sociocultural sphere.

Актуальність дослідження. Бурхливий розвиток науки і техніки, особливо інформаційно-комунікативних технологій кінця ХХ поч. ХХІ століть, значно впливає суспільне життя. Глобальні трансформації, що відбуваються в сучасному світі, зумовлюють перехід до інформаційного суспільства як нової соціальної цілісності та затвердження нових норм і цінностей. З огляду на гіпердинамічність процесів, що відбуваються, дослідники наголошують на необхідності «свідомого конструювання глобалізованого соціального світу» [6], пропонуючи стратегії, адекватні новим соціальним реаліям, і розробляючи моделі реформування суспільства, соціальних інститутів, соціальних відносин. Модернізація суспільства, його економічних, політичних і соціальних структур вимагає пошуку і впровадження нових соціальних практик, однією з яких є соціальна інженерія. Незважаючи на те, що дослідники виявляють значний інтерес до соціальної інженерії, немає єдиного підходу до розуміння її сутності та специфіки.

Аналіз досліджень та публікацій. Соціального програмування є досить популярною серед зарубіжних науковців темою дослідження, вітчизняні ж у вивченні цього питання відстають або все одно повторюють деякі ідеї іноземних колег. Загалом, проблемам соціального програмування приділяють увагу багато вчених тасоціальних практиків. Серед інших можна виділити таких, як Г. Лебон, М. Кузнецов, І. Симдянов, С. Г. Кара-Мурза, Д. Гусев, С. Чернаков, Р.Хазеев, М. Польовий А. Федукова, В. Мазур та ін. [8–11].

Мета статті. З'ясувати сутність соціального програмування, яке активно використовується у сучасній соціально-політичній теорії та практиці, його роль у розвитку соціокультурної діяльності.

Виклад основного матеріалу. З приходом новітніх приладів та нових підходів до вирішення старих проблем ми відчуваємо себе впевненіше, а життя (у більшості випадків) здається нам простішим. Чи насправді це так? Головною проблемою відповіді на це питання є той факт, що всі ці засоби та способи створюються людьми – нестабільним фактором. Основні носії інформації – люди, основна складова її захисту – теж люди [1].

Людина – істота складна психологічно, проте з власним набором слабкостей, упереджень та комплексів, а коли мова заходить про ці явища, у гру завжди вступає можливість соціального програмування.

Усі колись чули про поняття «соціальна інженерія» як про маневрування розумом заради зламу системи безпеки і отримання інформації, але для неопосередкованого використання у сфері соціокультурної діяльності краще звернути увагу саме на соціальне програмування.

На перший погляд може здатися, що соціальна інженерія і соціальне програмування – поняття тотожні, проте це можна сміливо заперечувати. Якщо перша має справу з маніпулятивними техніками та зломом систем безпеки з метою викрадення потрібної інформації, то друге поняття є ширшим. Воно не відноситься суто до злому, а може бути використаним навіть у менеджменті соціокультурних проєктів [2].

Простіше кажучи, якщо ми маємо справу з людиною як частиною комп'ютерної системи, тоді це соціальна інженерія; якщо людину потрібно просто підштовхнути до певного напрямку думки, це соціальне програмування. Воно має м'якший характер і два полюси (на відміну від соціальної інженерії, яку звикли сприймати лише у негативному контексті).

Вся суть ідеї соціального програмування полягає в тому, щореакція людини на той чи інший зовнішній психологічний «збудник» (стимул) у більшості випадків є передбаченою,

тому соціальне програмування базується на конкретних психологічних концепціях:

- 1) соціології;
- 2) нейролінгвістичного програмування;
- 3) побудови сценаріїв;
- 4) психологічної типології [3].

Зазвичай найефективнішою є їх комбінація, але думки деяких науковці розділяються: значну увагу у переважній більшості праць приділяють нейролінгвістичному програмуванню (роботі з системами уявлення людини – візуальною, слуховою, кінестетичною та аудіально-дискретною). Ймовірно, через певну складність розуміння, але швидшу дію, безпеку у попередньому практикуванні та надійність[4].

Соціальне програмування було і вже довго залишається активнимучасником політичних процесів на всіх рівнях. Що стосується сфери соціокультурної діяльності, то, напевно, вона все ж таки залишається однією з найскладніших та найцікавіших сфер застосування методів соціального програмування. Це поле досліджень є недостатньо вивченим, керується лише загальними знаннями та ствердженнями з теоретичних основ маніпулятивних технік. Ми можемо лише йти від узагальнення до конкретизації, будуючи власні гіпотези щодо того, як той чи інший метод або психологічний підхід буде працювати у той чи іншій ситуації.

В межах позитивного впливу на сферу соціокультурної діяльності соціальне програмування може застосовуватися у безлічі ситуацій – від керування проєктами та побудови PR-кампаній до масових культурних заходів.

Наприклад, помітити систему уявлення людини не настільки важко, як здається, бо існують навіть стандартні набори фраз та стилів мовлення для кожного типу. Після цього своє місце займає вже метод підлаштування – «приєднання» до співрозмовника шляхом підстроювання під

використовувані ним вербальні та невербальні засоби комунікації [5].

Звичайно, головним рушієм успіху соціального програмування є самі люди. Кількість випадків застосування методів соціального програмування росте, але якість підготовки до вирішення питань соціального програмування падає.

Наразі сфера соціальної інженерії та соціального програмування швидко розвивається у своїх масштабах, проте питання використання її методів у прив'язці до конкретних областей застосування не вивчено достатньо. Що стосується самих методів соціального програмування, то сподіватися на якісь ноу-хау у даній області не слід – це спричиняє стійке утвердження психології людини. Можна прогнозувати лише популяризацію та масовість застосування методів соціального програмування за рахунок вигідності та статичності, хоча певні групи людей все частіше відмовляються від усталених поведінкових кліше,

пристосування «соціальних програмістів» до яких формувалося впродовж довгого часу [7].

Висновки. Методи соціального програмування потенційно мають великий успіх у використанні в області соціокультурної діяльності, однак на даний момент виникають певні проблеми під час моделювання конкретних ситуацій, а головне – проблеми з їх вирішенням. Єдиним рішенням у випадках застосування методів соціального програмування в соціокультурній сфері є створення міцних психологічних бар'єрів у людей, які з ними працюють.

Список використаних джерел

1. Кузнецов М. В. Социальная инженерия и социальные хакеры / М. В. Кузнецов, И. В. Симдянов. – Санкт-Петербург: БХВ-Петербург, 2007.
2. Лебон Г. Психология народов и масс / Гюстав Лебон. – Москва: Академический проект, 2011. – 238 с.

3. Мазур В. С. Нейролінгвістичне програмування та емоційний інтелект - інструменти управлінської діяльності [Електронний ресурс] / В. С. Мазур, О.Б. Боднар. – 2017. – Режим доступу до ресурсу:
<http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/26761/1/%D0%9C%D0%B0%D0%B7%D1%83%D1%80%20%D0%92.%D0%A1.%D0%9D%D0%B5%D0%B9%D1%80%D0%BE%D0%BB%D1%96%D0%BD%D0%B3%D0%B2%D1%96%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B5%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%BC%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F.pdf>.
4. Мельниченко А. А. Соціальна інженерія як фактор забезпечення стійкого розвитку соціальних систем [Електронний ресурс] / А. А. Мельниченко. – 2016. – Режим доступу до ресурсу:
<https://ktpu.kpi.ua/wpcontent/uploads/2016/02/COTSIALNAINZHENERIYA.pdf>.
5. Немцева О. О. Структура інформаційно-психологічного впливу / О. О. Немцева // Соціальні комунікації: Теорія і практика / О. О. Немцева. – Київ, 2015. – С. 55–66.
6. Франчук В.И. Основы современной социальной инженерии. URL:
<http://socioengin.narod.ru/ossinzh.htm> (дата обращения: 06.01.2016).
7. An Overview of the Myers-Briggs Type Indicator [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу до ресурсу:
<https://www.verywellmind.com/themyers-briggs-type-indicator-2795583#the-development-of-the-myers-briggstest>.
8. Berne E. Transactional Analysis in Psychotherapy: A Systematic Individual and Social Psychiatry / Eric Berne., 2015. – 272 с.
9. Evans N. J. Information technology social engineering: an academic definition and study of social engineering - analyzing the human firewall : дис. докт. філос. наук / Evans – Ames, Iowa, 2009. – 90 с.
10. Hoobyar T. NLP: The Essential Guide to Neuro-Linguistic Programming / T. Hoobyar, T. Dotz, S. Sanders., 2013. – 480 с.
11. Mitnick K. D. The Art of Deception: Controlling the Human Element of Security / K. D. Mitnick, W. L. Simon., 2003. – 368 с.

Науковий керівник – доц. Людмила Белінська